

щото си поддържа животъ-тъ отъ своѣ-тѣ тлъстынѣ. Прикаски-тѣ народны говориѣтъ ни, чи тя ужъ въ това време си сучи лапы-тѣ, нѣ вѣрно е това, чи тя пролѣтъ си промѣнува кожѣ-тѣ на лапы-тѣ.

Мечка-та лесно ся упитомява, ако отъ малка живѣи съ человекъ; нѣ тя се пакъ е опасна и за то ѝ хабиѣтъ зѣбы-тѣ и негты-тѣ съ пилѣ : тогава тя играй подѣ кривака хоро.

Кожа-та на мечка-та е много топла и затова ся скѣпо цѣни. Меческо-то мѣсо по нѣкъдѣ го ѣдѣтъ.

По брѣгове-тѣ на ледовитый океанъ ся вѣдѣтъ бѣли мечки. Тѣ имѣтъ на растикъ дължинѣ, плавѣтъ смѣло, нѣкогашъ и по откъснаты-тѣ ледове. Тѣ сѣ кръвници, храниѣтъ ся отъ рыбы и морски звѣрове. Бѣла-та мечка зимѣ не спи, както горска-та бурава мечка.

Енотъ, на когото кожа-та ся употреблява за кожухы, е также мечка, коя ся вѣди по вечето въ Америкѣ по брѣгове-тѣ на рѣки-тѣ.

II. Калянджи.

ПѢСЬНЬ.

СТОЯНЪ И МЕЧКА.

Слънце трыпти и заходя

Стоянъ си кончи извожда,

И си кончи Стоянъ осѣда.

Мама Стояну думаше :

Стояне, сыноко Стояне !

Слънце трыпти и заходя,

Ты защо кончи осѣдавашъ,

Осѣдавашъ еще възсѣдашь ?

Стоянъ мами си думаше :

Ще идѣ, мамо, ще идѣ